

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419010523
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8419010523.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Moniky Halkociovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.08.2022, v trestnej veci proti obžalovanému C. V., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/106/2019 zo dňa 23.09.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného C. V..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Kežmarok uznal obžalovaného C. V. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- ako otec maloletých T. V., nar. XX.XX.XXXX, C. V., nar. XX.XX.XXXX a B. V., nar. XX.XX.XXXX v období od 01.10.2016 do 09.03.2017, keď sa nachádzal vo väzbe v Ústave na výkon väzby Prešov a svoju vyživovaciu povinnosť nenahlásil, a od 22.01.2019 do 07.03.2019, keď bol na slobode, si v X., okres T. a inde napriek svojim možnostiam a schopnostiam úmyselne neplnil riadne svoju vyživovaciu povinnosť a to aj napriek tomu, že jeho vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 14P/229/2016 zo dňa 22.02.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.05.2018 bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej T. sumou 30,- € mesačne od 01.10.2016 do 07.07.2017 a ďalej od 01.03.2018 sumou 30,- € mesačne, na výživu maloletých C. a B. sumou 30,- € mesačne na každého od 01.10.2016 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky S. V., pričom za obdobie od 01.10.2016 do 09.03.2017 a od 22.01.2019 do 07.03.2019 uhradil len v mesiaci marec 2019 sumu 30,- € a v mesiaci jún 2019 sumu 18,- €, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom pre matku S. V. v sume 352,- €.

Za to mu súd prvého stupňa uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2 Tr. Zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o možnosti podať opravný prostriedok na hlavnom pojednávaní, do zápisnice odvolanie obžalovaný C. V., a to proti výroku o treste, ktoré následne bližšie nezdôvodnil.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj

na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného v tomto prípade dôvodné nie je.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že odvolanie obžalovaného smerovalo len proti výroku o treste, preto preskúmal len napadnutý výrok o treste. Čo sa týka výroku o vine, tento odvolaním napadnutý nebol, pričom obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku a postupom podľa § 257 ods. 4, 5 Tr. poriadku vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktorý sa mu kladie za vinu s tým, že takéto vyhlásenie bude považované za priznanie spáchania skutku a konajúci súd následne vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal. Súd prvého stupňa preto podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku vykonal iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Krajský súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že skutok zodpovedá právnej kvalifikácii, ktorej sa vyhlásenie obžalovaného týka, vykonané dokazovanie tiež poskytovalo dostatočný podklad pre to, aby súd vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku v zmysle obžaloby, prijal. Krajský súd tiež nezistil ani skutočnosti nasvedčujúce porušeniu práva obžalovaného na obhajobu, čo je jediným prípustným dovolacím dôvodom v prípade takéhoto vyhlásenia (§ 257 ods. 5 Tr. poriadku). Vo vzťahu k tomuto postupu teda neboli zistené žiadne pochybenia.

Odvolací súd teda preskúmal odvolaním napadnutý výrok o treste, pričom dospel k záveru, že tento je zákonný a vecne správny a to z nasledujúcich dôvodov.

Správne súd prvého stupňa zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda že sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval keď ešte na hlavnom pojednávaní dňa 14.11.2019, ako už bolo uvedené, vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku, prejavil záujem dlžné výživné uhradiť, pričom aj v prípravnom konaní vo výpovedi spáchanie skutku nepopieral. Správne bola u obžalovaného súdom prvého stupňa zistená aj priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, teda že bol už za trestný čin odsúdený, keď podľa odpisu z registra trestov má evidovaných celkovo až 15 záznamov a to rovnomerne od roku 1991 až do roku 2022. V prípade viacerých odsúdení sa jedná o záznamy staršieho dáta a v prípade niektorých sa už na obžalovaného hľadí, ako keby nebol odsúdený, neplatí to však o všetkých odsúdeniach, v prípade niektorých len nedávno vykonal nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom predmetný skutok sčasti - vzhľadom na časové obdobie jeho vymedzenia - páchal aj počas plynutia skúšobnej doby jedného z predchádzajúcich odsúdení, aj keď v danom prípade došlo k osvedčeniu fikciou v zmysle § 50 ods. 6 Tr. zákona. Zároveň krajský súd uvádza, že hoci na túto priťažujúcu okolnosť môže za istých okolností konajúci súd neprihliadnuť, vzhľadom na početnosť záznamov v registri trestov a opakované páchanie trestnej činnosti u obžalovaného však túto priťažujúcu okolnosť bolo dôvodné priznať.

Trestný zákon stanovuje v prípade prečinu zanedbania povinnej výživy v ust. § 207 ods. 3, v jeho kvalifikovanej skutkovej podstate trestnú sadzbu na 1 až 5 rokov (súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozsudku nesprávne uvádza až na 2 roky, čo však nemalo za následok uloženie trestu mimo zákonnej trestnej sadzby), pričom z dôvodu rovnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nebolo potrebné zákonom stanovenú trestnú sadzbu upravovať. Prvostupňový súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, teda nie úplne na dolnej hranici trestnej sadzby, ale blízko nej a ukladal ho ako nepodmienečný. Aj krajský súd považuje trest odňatia slobody v takejto výmere za zákonný a primeraný, pričom by sa dalo uvažovať aj o treste prísnejšom z hľadiska výmery, vzhľadom na doterajší život obžalovaného, početnosť jeho odsúdení a možnosť jeho nápravy, čo však z dôvodu absencie odvolania prokurátora v neho neprospech nebolo možné.

Krajský súd považuje za potrebné opätovne poukázať na celkovo 15 záznamov v registri trestov, pričom naposledy, už po spáchaní tohto skutku, bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/115/2020 zo dňa 13.09.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/5/2022 zo dňa 18.05.2022, kde bol uznaný vinným pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona za skutok spáchaný dňa 06.09.2020, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov. Predtým bol trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 0T/31/2019 zo dňa 07.03.2019 uznaný vinným pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona za skutok spáchaný dňa 04.03.2019, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na 8 mesiacov. Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/102/2017 zo

dňa 30.11.2017 bol uznaný vinným z prečinu obmedzovania slobody pobytu podľa § 184 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona za skutok spáchaný dňa 25.06.2017, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov. Zvyšné predchádzajúce odsúdenia boli z dávnejšieho obdobia, resp. pri nich platí, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený, čo však nemožno prehliadnuť pri hodnotení osoby obžalovaného a jeho doterajšieho života, pričom nepochybne svedčia o sklonoch obžalovaného k páchaniu trestnej a inej protiprávnej činnosti a o jeho postoji k dodržiavaniu všeobecne záväzných právnych predpisov. Pri hodnotení osoby obžalovaného nemožno opomenúť ani skutočnosti vyplývajúce z registra priestupkov, v zmysle ktorého má v CESDAP evidovaných za sledované obdobie 14 záznamov o priestupkoch, pričom sa nejedná len o bežné, menej závažné dopravné priestupky, ale jednalo sa aj o závažnejšie priestupky na viacerých úsekoch, aj násilnej povahy a proti občianskemu spolunažívaniu. Napokon, pozitívne hodnotený nie je ani z obce J., v ktorom hodnotení sa uvádza, že sa vyznačoval konfliktným správaním a pravidelne požíval alkohol, ktorý zvyšoval u neho mieru agresivity. Všetky tieto okolnosti vo svojom súhrne vedú krajský súd k záveru, že obžalovaný je osobou, ktorá sa trestnej, ale aj inej protiprávnej činnosti dopúšťa opakovane, bez toho, aby ho predchádzajúce odsúdenia, a to aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody, od páchania ďalšej trestnej činnosti odradili a tieto boli evidentne bez želaného prevýchovného efektu, pričom pre dosiahnutie účelu trestu je aj v tomto prípade nevyhnutné na neho pôsobiť iba trestom odňatia slobody spojeným s jeho bezprostredným výkonom tak, ako mu bol uložený súdom prvého stupňa.

Takto uložený trest odňatia slobody teda považuje aj krajský súd za nevyhnutný pre dosiahnutie účelu trestu v zmysle ust. § 34 Tr. zákona, keď trest má predstavovať predovšetkým represívnu funkciu, ale má plniť úlohu aj individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň má predstavovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou a zároveň v plnej miere zohľadňuje kritériá pre ukládanie trestu s prihliadnutím najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Zákonným a správnym je aj výrok o zaradení obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, keďže v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

V súlade s vyššie uvedenými dôvodmi a právnymi úvahami preto krajský súd postupom podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.